

[J. Chr. Jensen.]

deriksberg og maaske Landet over. Jeg vil gerne spørge, om Ministeren vilde have noget imod, at man allerede nu tog Spørgsmaalet op om, at denne Lov ogsaa skulde gælde ikke alene for Frederiksberg, men for alle Oplandskommunerne, Gentofte, Lyngby, Rødovre, Hvidovre og hele Amager. Jeg ser nok, at der staar i Lovens § 75, at Indenrigsministeren bemyndiges til efter Indstilling af de paagældende Kommunalbestyrelser helt eller delvis at lade Loven gælde i andre Kommuner end i København, men jeg synes ikke, man kan overlade et saa vigtigt Spørgsmaal som dette, om denne Lov ogsaa skal gælde i en Oplandskommune, til Sogneraadet. Denne Lov kommer sandsynligvis til at præge Udviklingen i de kommende 50 Aar, maaske mere, og jeg mener derfor, at det — saaledes som vi heldigvis fik det indført i Byplanloven — maa være Ministeren, der har denne Beføjelse, naar Udviklingen kræver det, og ikke et rent tilfældigt Sogneraad i en lille Kommune, som maaske ikke har nogen Interesse i, at Loven gælder dér. Det paagældende Sogneraad kan jo dog aldrig forbyde, at Folk køber Jord og bygger Hus, og derfor siger jeg, at det er urimeligt, at man lige op til København paa den ene Side af Gaden skulde have en Byggelov, som ikke gælder paa den anden Side af Gaden. Og efter at jeg nu har gaaet hele dette Lovforslag igennem, kan jeg ikke se, der er det fjerneste til Hinder for, at Loven kan gælde hele Hovedstadsområdet. Man har jo alle Vegne, selv i de allermindste Kommuner, et Udvalg eller en Stadsingeniør, som man uden Vanskelighed kan tillægge de Beføjelser, der i Loven er givet Magistraten og Bygningskommissionen, og de nye Myndigheder, der kommer til ved denne Lov, Regulerings- og Taksationskommissionen, kan jo blot tiltrædes af et eller flere Medlemmer fra de paagældende Kommuner med den samme Formand, som er Formand for Kommissionen i København.

§ 4, som omhandler Byggeservitutter, er jeg særdeles glad ved: Man har paa mangfoldige Omraader savnet netop en saadan Beføjelse. Her faar Magistraten en Indflydelse paa bestaaende Servitutter, som er stærkt paakrævet. I § 4, Stk. 2, staar, at ingen bestaaende Servitut kan ophæves eller forandres og ingen ny Servitut stiftes uden Magistratens Godkendelse. Det synes jeg er rigtigt, men vil det ikke være formaalstjenligt nu, da vi har dette Spørgsmaal til Behandling, ogsaa at give Magistraten Bemyndigelse til at ophæve for-

ældede Servitutter? Servitutter bør efter min Formening ikke kunne lægge Udviklingen Hindringer i Vejen i det uendelige. Disse Servitutter er jo saa godt som aldrig givet paa Aaremaal, og man har set, hvilke forfærdelige Kvaler det offentlige har haft med at faa ophævet eller lempet saadanne Servitutter. Da vi nu har dette Spørgsmaal fremme, mener jeg, det vilde være naturligt, at man gav Magistraten en Beføjelse — maaske paa visse Vilkaar, som man kan fastsætte — til at ophæve Servitutter. Det er særlig galt dér, hvor de, der har bygget efter en Servitut, i Henhold til Servitubetingelserne har Paataleret. Det er næsten umuligt at faa saadanne Servitutter ophævet, idet de paagældende, der har bygget under de ringere Forhold, som det jo i Regelen er, idet man altid gaar ud fra, at man vil lempe Forholdene, forlanger Penge for at gaa med til Ophævelse af Servitutter, til Trods for at de i al Almindelighed selv er interesserede i Ophævelsen. Jeg henstiller derfor til Ministeren, om ikke det vilde være værd at overveje, at man gav Magistraten denne udvidede Beføjelse.

§ 5 er efter min Formening en af de allervigtigste Paragraffer i Lovforslaget. Her finder Delingen mellem den nuværende og den gamle Byggelovgivning Sted. I den gamle Byggelov var alle tekniske og praktiske Regler blandet sammen. Nu deles de i to store Hoveddele, en Del, der indeholdes i Loven her, og en Del, der henlægges til en Bygningsvedtægt, hvor Spørgsmaal vedrørende det praktiske Byggeri lægges fast, baade med Hensyn til Materiale, Murtykkelse, Dimensioner o. s. v., Ting, der, som sagt, stod i den gamle Lov. Denne Deling anser jeg for at være det mest epokegørende i hele Forholdet mellem den gamle og den nye Lov. Der bliver i den nye Ordning 3 Afsnit, Loven, som den foreligger her, Bygningsvedtægten og Magistratens Beføjelser.

Lovforslaget, som det foreligger her, indeholder alt, hvad jeg synes Samfundet har Krav paa, og jeg vil gerne udtale min Anerkendelse af den udmærkede Deling mellem, hvad der skal staa i Statsloven, vil jeg kalde den, eller Hovedloven, og det, der henlægges til Bygningsvedtægten. Jeg synes, det er forstandigt og rigtigt gjort, og det, det nu gælder om, er, at man faar det, der skal staa i Loven, rigtigt affattet. Med Hensyn til Bygningsvedtægten ved jeg i dette Øjeblik ikke, hvad der skal staa i den; jeg ved end ikke, om denne Bygningsvedtægt er udarbejdet, men jeg kan ikke se,